

Кренимо за почетак једним логичким низом: не може бити испуњена (студентских) захтева без промене система; не може бити промене система без промене власти; не може бити промене власти без слободних и демократских избора; не може бити слободних и демократских избора без прелазне владе; коначно, не може бити прелазне владе без општег и свенародног притиска. Наведени низ, за случај да је уопште потребно, није тешко рашчланити и разјаснити.

Када је реч о захтевима наимае, они се тичу утврђивања одговорности за убиство наших петнаест суграђана на железничкој станици у Новом Саду, нормалног функционисања државних институција и постојања правне државе. И потпуно је јасно да се наведени захтеви суштински не могу испунити без промене система који је довео до отимања државе и њених институција. Уосталом, довољно је замислити ситуацију у којој би, рецимо, Горан Весић и још десетак лица заиста било кажњено – за случај да се њихова одговорност утврди – за оно што се десило у Новом Саду. Да ли неко заиста мисли да би у таквој, иначе не претерано вероватној ситуацији, ствар била завршена и да би могли да наставимо по старом? Да ли би то заиста било довољно? Наравно да не би јер је овде реч о системском проблему који захтева системску промену како би био решен. А промена система нужно захтева и промену власти која је овај накарадни систем безакоња и лоповлука и изнедрила.

Промена власти нужан услов за промену система јер је немогуће очекивати Вучића који је разградио све институције и потчинио их личним интересима да сада те исте институције гради

И овде долазимо до друге премисе у логичком низу. Промена власти нужан је услов за промену система јер је немогуће очекивати од човека – Александра Вучића – који је разградио све институције и потчинио их личним интересима да сада те исте институције гради. Зато је било какво пристајање и учествовање у институционализованим процедурама које режим тренутно нуди штетно и суштински представља чисту колаборацију. Баш као што је, најблаже речено, наивно видети у фарси од борбе против корупције која се ових дана одиграва некакав помак. **Разне**

Пише: Милош Јовановић
петак, 28 фебруар 2025 10:10

Грчиће и Стајиће је створио Александар Вучић и док је је власти Александра Вучића неминовно ће бити на стотине и хиљаде Грчића и Стајића. Једноставно, овакав криминални систем се не може менати изнутра. Исувише је искварен и труо – то му је суштина. Он се мора рушити притиском споља (не из иностранства, већ притиском грађана и огромне већине народа који не чине његов део).

Промена власти опет, и ако изузмемо опцију револуције и насилне промене која никада није добродошла, претпоставља слободне и демократске изборе јер је само на таквим изборима могуће развластити Александра Вучића и поразити његов накарадни режим, што представља трећу ставку логичког низа. Како међутим власт доказано није способна да организује поштене изборе већ искључиво изборну крађу, једини начин да се до њих дође јесте да опозиција узме директног учешћа у њиховој организацији што се само може учинити кроз формирање прелазне владе чији би једини задатак био да у ороченом временском периоду створи услове за коначно одржавање слободних и демократских избора.

Формирање прелазне владе представља једино истинско и могуће политички формулисано решење за излаз из свеопште кризе. Њено формирање мора постати једини захтев свих оних који се данас боре за промене, од студената до опозиционих странака преко свих осталих незадовољних грађана

О овом четвртом елементу наведеног низа, односно о модалитетима прелазне владе се наравно може дискутовати и многи политички актери, укључујући и Нови ДСС, су већ изнели своје виђење о томе како би она требало да изгледа. Овде је међутим, од различитих модела прелазне владе у вези са којима ће се свакако постићи сагласност, важније истаћи следеће три ствари: прво, целокупна опозиција се усагласила у вези са тим захтевом (о чему се иначе у јавности заокупљеној студентским протестима није довољно говорило); друго, како формирање прелазне владе представља једино истинско и могуће политички формулисано решење за излаз из свеопште кризе, њено формирање мора постати једини захтев свих оних који се данас боре за промене, од студената до опозиционих странака преко свих осталих незадовољних грађана, социо-професионалних категорија и различитих покрета односно целокупног друштва; **треће, и тренутно најважније, да би се режим приморао на формирање прелазне владе, притисак улице треба осетно да се појача јер је то једини начин да се циљ постигне.**

Тај пети елемент наведеног низа – општи и свенародни притисак – важно је правилно схватити. За почетак је неопходно разумети да се овакви режими никада не руше само шетњама, колико год оне величанствено понекад могу изгледати. Нити овакве режине може срушити само једна категорија становништва, макар се радило и о студентима. И колико год се може разумети емоција коју су студенти пробудили код великог броја грађана и у опозиционој јавности, мора се још једном поновити следеће: студенти сами ову борбу не могу да изнесу и погрешно је то од њих очекивати. Не може уосталом ову борбу да изнесе ни сама опозиција нити било ко други понаособ. Ово је једноставно борба за слободу и по дефиницији ствари ћемо је изнети сви ми као друштво у целини. Зато су крајње бесмислени, инфантилни и прилично штетни коментари који се каткад могу чути о томе да неко некоме жели нешто да преотима, да се жели „скренути пажња“ или се „качити“ на постојеће процесе и манифестације незадовољства јер ова борба, као ниједна до сада, изнад свега подразумева заједништво.

Формирање прелазне владе као циљ и грађанска непослушност као средство

Пише: Милош Јовановић
петак, 28 фебруар 2025 10:10

